

tal i Udvalget, idet dette nemlig vil have en Forandring i § 2. Der er maasse Nogle, der synes, at dette var en Art Mellemvei at gaa; men det er min Overbevisning, at dette Forslag vil føre til det samme Resultat, som Regjeringens Forslag om, at lade § 2 gaa ud. Hvad kan det nytte os, at der i denne Lov staar, at der skal forelægges et Forslag til Lov om Reglerne for en Indtægts- og Formueskat af indtil et Beløb af 3 Millioner Kr. aarlig; hvad kan det hjælpe, at der bliver forelagt et saadant Lovforslag? Skaf det vedtaget, det er noget Andet; men efter de Udtalelser, der ere komne fra den nuværende Regjering's Chef, og efter den Stilling, som Landssthinget tidligere har indtaget til dette Spørgsmaal, forekommer det mig, at der er saa liden Udsigt dertil, at det vil blive farligt at gaa ind paa den Glibebane, som her er paabegyndt af det ærede Mindretal i dets Forslag til § 2. Jeg har kun villet fremdrage dette for at gjøre det klart, at jeg for min Part ligesaa lidt kan gaa ind paa dette Forslag, som jeg kan gaa ind paa det andet Forslag om at bortstemme § 2. Af de Forslag, der nu foreligge, vil jeg sige, at ihvorvel jeg har imod Flertallets ved 2den Behandling vedtagne Forslag, er det dog efter min Overbevisning det bedste af de tre Forslag, der for Tiden foreligge; thi det har dog det Gode ved sig, at det, hvis der skal gøres en saa stor ekstraordinær Udgift, som her foreslaaet, da ogsaa sørger for, at Midlerne dertil tilveiebringes ved ekstraordinære Foranstaltninger og paa en retfærdigere Maade end den, hvorpaa vort nuværende Overflud tilveiebringes, nemlig væsentlig ved de indirekte Skatter. Jeg skal ikke opholde mig videre ved Sagen, men skal kun endnu engang udtale det Haab, at Flertallet ikke i dette Punkt vil lade sig lede bort fra sin oprindelige Stilling.

Ordføreren (Vossen): Efter at de forskjellige Forslagsstillere nu have motiveret de Endringsforslag, som ere stillede til 3die Behandling, skal jeg tillade mig med nogle Ord at dvæle ved disse Forslag, og jeg skal da begynde med det, den ærede sidste Laler omtalte. Han har stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa, at Lovforslagets Begyndelse skal lyde saaledes: „Til Fremme af Forsvarsvæsenet med det Formaal at forsvare Landets Neutralitet“, og han vil tillægge Afstemningen over dette Endringsforslag den Betydning, at de, som ikke stemme derfor, maa have en eller anden Bagtanke. Jeg vil for mit Vedkommende forbeholde mig Frihed over for en saadan Antydning, og jeg tror heller ikke, at det høitærede Thing kan anerkjende, at der kan tillægges denne Afstemning den Betydning, som den ærede Forslagsstiller vil lægge i den. Jeg kan ikke negte, at det har forundret mig noget at høre den Fortolkning, den ærede Krigsminister troede at kunne lægge ind i dette Forslag. Vi ere ganske vist enige om, hvad ogsaa alle Udtalelser

i denne Sal ere gaaede ud paa, at Diemedet med vort Forsvar er at forsvare vor Selvstændighed og Neutralitet, som den ærede Krigsminister udtrykte sig, men desfra, at Samtlige her ere enige om en saadan Opfattelse og til at give denne Opfattelse Udtryk i Lovsform, er der et meget stort Spring. Det forekommer mig, at der ikke opnaas det Allerjæreste ved, at man uden paa et Lovforslag skriver Ordet „Neutralitet“; det giver ikke dette Lovforslag nogensomhelst fra dets virkelige Indhold forandret Betydning, og — hvad der er det Væsentligste — det forandrer ikke paa nogen Maade det Ringeste i vort Forhold til Udlandet. Naar vi Alle ere enige om Maalet for vort Forsvarsvæsen, tror jeg ikke, at et saadant Udtryk derfor behøver at finde Sted mellem os; men derimod ville vi ved i en Lov at vedtage en Udtalelse som den, det ærede Medlem foreslaar, skade den Sag, som det ærede Medlem selv sætter Pris paa, og som jeg antager, at de Allerfleste her sætte Pris paa, nemlig Muligheden for virkelig at kunne tilveiebringe en anerkjendt Neutralitet; thi det er indlysende af sig selv, at vi, naar vi begynde Forhandlingen derom med paa Forhaand at paalægge os selv Neutralitet, Intetsomhelst have at hyde som Bederlag for den Garanti for Neutraliteten, som vi siden maatte ønske. Det forekommer mig derfor, at man ikke med Rette kan lægge den Betydning ind i dette Forslag, som den ærede Krigsminister vilde lægge deri; det kan kun, dersom det skal fortaas ret, skade vor Stilling netop overfor Ønsket om efter en Dvgjørelse af vort Mellemværende med Udlandet at tilveiebringe en af Europa anerkjendt Neutralitet, hvormed jeg haaber, at Alle ville slutte sig. Derfor kan jeg ikke Andet end fraraade det af det ærede Medlem for Nærhus Amt's Iste Valgkreds (Wintber) stillede Endringsforslag. — De ærede militære Ministre have til denne Behandling stillet forskjellige Endringsforslag, som i Hovedtrækkene gaa ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det blev forelagt. De Endringer, som i den Henseende ere foreslaaede, ere imidlertid tilbørlig foretagne under Hensyn til, hvad Udvalget har været enigt om, og jeg anerkjender det Rigtige i denne Fremgangsmaade fra de ærede Ministres Side; de have ikke netop bestemt indtaget det Standpunkt (at optage Mindretalsforslaget, hvad der jo ved andre Leiligheder er sket. Jeg skal derfor ikke dvæle nærmere ved de enkelte Forskjelligheder, som derved ere fremkomne, idet disse ikke kunne forandre det Standpunkt, hvorpaa Flertallet stod med Hensyn til de væsentlige Træk, og som Folkethinget efter vor Tilfaldelse indtog ved 2den Behandling. Den ærede Marineminister har gjort den væsentligste Forandring i Forslaget derved, at han nu paa denne Lov optager en Bevilling af 9,600,000 Kr. til Udvikling af Flaadens Materiel. Jeg er ganske enig med den ærede Minister i, at dette